

Но Аристидъ ималъ и непріятели; Фемистокль едва мъ сполучилъ, щото да го изгонијтъ съ остракизмъ за десетъ години отъ Аеини. Аристидъ самъ са нахождалъ въ народно то събраніе, въ което са рѣшило негово то испѣжданье. Тамъ единъ селянинъ са обърнѣлъ къмъ него съ молба да напише име то на Аристида на черепа, който служалъ за гласоподаванье. Аристидъ зель черепа и го попыталъ: Нема та є обидѣлъ Аристидъ, че жалаешь да дадешь гласъ за испѣжданье то му? — Не, отговорилъ селянинъ тъ: азъ и лично не го познавамъ; но менъ са є доведило, дѣто сички тѣ го наричатъ „праведливъ.“ Аристидъ написалъ име то си и го подалъ на тогози човѣка. Той като са отдалечавалъ отъ града, въздигнѣлъ си рѣцѣ тѣ къмъ небе то и помолилъ богове тѣ да не проваждатъ на Аеиняни тѣ таквызи времена, щото тѣ да бы были принудены да спомнијтъ за Аристида.

Слѣдъ нѣколко години, Аристида пакъ повыкали въ Аеини. И той сторилъ на отечество то си ёще много услуги. Съ най голѣмо безкорыстіе, той распореждалъ повсегодишни тѣ даноци отъ съюзницы тѣ, а касса та на съюзницы тѣ настанилъ въ Делось, подъ покровителството на храма. Като испѣлнилъ тѣзи сички тѣ порѣчванія, благородный тѣ Аристидъ осталъ си пакъ такъвъз бѣденъ, както и по преди. Той умрѣлъ въ таквази бѣдность, щото нѣмало съ какво да го погребѣтъ, а дѣщери тѣ му само то господарство отхранило и оженило.

СОКРАТЪ.

1. Изображеніе на Сократова характеръ.

Сократъ са родилъ въ 469 г. пр. Р. Х. Неговъ тъ отецъ живѣлъ въ Аеини и са занимавалъ съ ваяніе, а майка му была повивачка баба. Рано наченѣло да са проевява wysoko то и самобитно назначеніе на дѣте то. Споредъ едно преданіе при само то Сократово ражданье, на баша му было зарѣчано отъ делфійкія оракулъ, да